

2093 1. Beh. af Lovf. om Diger til Beskyttelse mod Overvømmelser fra Havet. 2094

mod kun Spørgsmaal om saadanne indskrænkede Strækninger, hvis Hartkorn aldeles ingen Bægt kan faae i Sammenligning med de Beføstninger, det maatte medføre at opføre Diger, bortfalder ogsaa den almene Interesse for et saadant Territorium. Jeg er imidlertid, som sagt, overbevist om, at der paa adskillige Steder i Landet forestaar adskillige Arbejder, der utvivlsomt maa betegnes som værende af den Karakter, at de almene Interesser ere knyttede til dem af Hensyn til Landets Beskyttelse, og jeg maa derhos gjøre det høie Thing opmærksom paa, at vi ere gaaede videre med Hensyn til dette Princip i de Bestemmelser, vi have truffet i Løbet af det sidste Aar. Vi have nemlig anerkjendt, at Fritagelse for Skatter, Fritagelse for Hartkorn ikke alene beror paa, at Landet er bortskyllet, at det er forsvundet, men ogsaa paa, at Grunden, Arealene ere blevne forringede i Værdi, ere blevne mere eller mindre ødelagte, selv om de endnu ere til som Grunde. Hvor det altsaa kan paapeges, at større Strækninger af Landet ere udsatte ikke alene for at forsvinde, men ogsaa for at blive væsentlig forringede, er Staten og Amtene ogsaa udsatte for at miste deres Hartkorn, og da ville deres Interesser ogsaa lede til, at der gjøres Tilflugt, at der ydes Bidrag for at værne om disse Arealer. Naar man vil indvende imod de Betragtninger, jeg her har tilladt mig at fremsføre, at saadanne Arbejder, hvortil Staten eller Amtene skulde yde Bidrag, maatte være Gjenstand for særlig Lov, tror jeg dog, det kunde være heldigt, at selve de Regler, hvorefter der skal gives Udgang til Expropriation, bleve optagne i den mere almindelige Lov for Digevesenet, thi da vilde vi nemlig have Udgang til uden særlig Lov i Fremtiden at kunne bestemme, hvilke Tilflugt Staten vilde yde til saadanne Arbejder, som forestaa, og bestemme disse Tilflugt igjennem Finantsloven uden derom at behøve at vedtage en særlig Lov. Dersom der til § 2 var føjet den Bestemmelse, at i de Tilfælde, hvor enten Amtet eller Staten yder en vis Del af Beføstningen ved saadanne Digers Opførelse — jeg skal som Exempel nævne, hvor de yde indtil en Treiedel af Udgifterne ved saadanne Digers Opførelse — skulde der gives Udgang til den udviede Expropriation, som er bestemt i Loven af forrige Aar, tror jeg, at en saadan Bestemmelse ikke vilde kunne støde paa nogen væsentlig Indvending eller Modstand, idet der derved netop var givet en Garanti for, at Almenvellet i dette Tilfælde krævede Udgang til Expropriation. Man

havde deri en Garanti for, at Almenvellet netop var repræsenteret af, at Kommunen eller Staten erkjendte, at Foretagendet var af den Bigtighed, at de vilde yde et saadant Tilflugt. Dersom en saadan Bestemmelse kunde føies til § 2, tror jeg, det vilde være særdeles heldigt, fordi jeg, som sagt, indrømmer, at det vil være af stor Betydning, navnlig for saadanne større Anlæg, hvorved Besværigheden naturligvis er større end ved de mindre, at kunne have Udgang til at tage Nordfyld i de høiere liggende Strækninger, som egne sig dertil. Naar jeg har nævnt, at der er flere Strækninger i Landet, hvor saadanne Arbejder forestaar, vil jeg minde om den lille Ø, jeg har den Ære at repræsentere. Det synes næsten, som om vi kunde være udsatte for, at den blev delt i to Der og mistede den skjønneste Del af Den, der kaldes Høimøgen, idet det lavere Land der imellem har været udsat for saa stærke Overvømmelser, at man vel kunde have Grund til at befrygte, at Overvømmelsen efterhaanden kunde bane sig Vej helt igjennem. Jeg tror derfor, det vil være nødvendigt, at vi komme til at opføre Diger saavel paa Nordfiden som paa Sydenden af Den til Forbindelse mellem Høimøgen og det øvrige Land; men det vil være et ikke ubetydeligt Arbejde, som tildeels vilde kræve Tilflugt saavel fra Staten som fra Amtet, om ikke i samme Forhold, saa i et Forhold, der senere maatte blive bestemt. — Ved de Indvendinger, som Lovforslaget i Dvrigt har mødt, navnlig fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), skal jeg ikke dvæle. Hans Frygt for at give Amtsrådet Bemyndigelse til at repræsentere Digevesenet med Hensyn til dets Forpligtelser, forekommer mig at være en lidt overdreven Angstelse. Man kan have mere eller mindre Tillid til Amtsrådene, men jeg har dog saa megen Tillid til dem, at jeg tør overlade til dem at bestemme, om de ville give Garanti for disse Bestemmelser eller ikke; i den Henseende tror jeg ikke, man skal være bange for, at Amtsrådet skal være letfindigt. De øvrige Indvendinger gjaldt navnlig det Forhold, hvori man skal stille Staten over for Inddæmningforetagendet, men derpaa skal jeg ikke komme ind, da jeg antager, at der fra anden Side og navnlig fra den ærede Ministers Side, vil møde den nødvendige Forklaring. I Dvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget, om end ikke som det nu foreligger, saa i alt Fald med de Ændringer, hvorom vi her kunne blive enige, og navnlig med den Ændring, jeg har tilladt mig at foreslaa, nem-